

חסדים בחשאי

של הקיבוץ, ובו תחינה לגמדת נחמדת שתאמץ אותו. ואכן השיר עשה את שלו. יום לאחר שפורסם, הוצאו מביתו של המזכיר כל זוגות הנעלים הישנות שלו, צוחצחו למשעי והועמדו בשורה ארוכה בפתח הבית.

תשומת-לב מיוחדת הוקדשה לרווקות של אלונים. כל ערב, לפני לכתן לישון, מצאו על מיטתן יין חם, פרחים ושיירי אהבה — מעשי ידי הגמדים המיסתוריים שלהן.

"הם לא קיפחו אפילו את עובדי החוץ", סיפר דודו קלימנט, העובד במזכירות ה"קיבוץ-המאוחד בתל-אביב, בבוקר הפתיעו אותי בעוגיות וקפה, ובצהריים בכבדי-עוף ובגלידה-קצפת. שהזמנתי ונשלחו כי מיוחד למזכירות עליידי הגמדת האלמוני נית שלי".

סטיפטיז —

כמו בסרטים

ה מישחק כגמדים מקורו במחנה-קיץ בארצות-הברית. הוא הובא לי ארץ על-ידי שליח ישראלי שהשתתף בי-מחנה. הלה התלהב מאוד מן הרעיון, וי-החליט לנסות וליישם אותו בקיבוצים. המישחק נוסה בכמה קיבוצים שבאיזור עמק-ירזעאל וזכה להצלחה מסחררת. בי-תחילה נעשו במהלך המישחק כמה נסי-ינות של "חיסול חשבונות" בין חברי-הקיבוץ. העובדה שהותם של הגמדים שמורה בסוד, איפשרה לאנשים לפעול בחופשיות יתרה. אולם לאחר גזיפות פומ-ביות חללו הקיבוצניקים מגיסונם לפתור

סונאדה בדלת

מחורים הרבים שהיו לה, כשפתחה את הדלת ומצאה להפתעתה

שם שני צעירים, אבי ודודו כהן, שזימרו לה שירי-אהבה. הצעיר ריס שליוו עצמם בגיטרה, סיפרו שהגמד של אתגר שלח אותם כדי להנעים לה את זמנה. הם חילאו את בקשתו בשמחה.

אותה מוארת בשלל צבעים, שולחנות עמרי-סיים כל-טוב סודרו בפניה, ובמרכז הבריכה הוקמה במה קטנה. הליכטמגים המתינו במתח רב להפתעה של הגמד האלמוני. אלא שאפילו בחלומותיהם הנועזים ביותר לא תיאררו לעצמם שבקיבוץ תיערך לכי-בודם הופעת סטריפטזי סוערת. אחת מה-חתיכות הידועות ביותר של אלונים עלתה על הבמה, ולקול צילילי מוסיקה התערטלה, "ממש כמו בסרטים". אברהם הסמיק, אשר-תו הליטה פניה והקיבוץ כולו עדיין עוסק בשאלה, האם המתנה של הגמדת לא חרגה איכשהו ממישנתו של ברל כצנלסון.

"זה פשוט נהדר", אמרה מיכל פרס, "אתה קם בבוקר ומוצא שמישהו קצץ עבורך את הדשא בגינה. אתה חוזר בי-צהריים לחדר ומוצא שהוא סודר ונוקה — פשוט תענוג".

"לעתים טרחו הגמדים לצרף גם עצות מעשיות", סיפר יגאל, בעלה של מיכל. "מכיוון שאנו התברכנו בארבעה בנים זכרים, צרפה הגמדת שלנו לחבילת ה-ממתקים ששלחה, מתכון לעשיית בנות. עכשיו נבדוק אם גם המתכון הזה אמין".

אחת הגמדות היותר מצחיקות היתה מרלן ראובני, ששלחה לחבר המשק שלה, לארוחת-הערב, קופסה מהודרת. משפתח

קיבלו יגאל ומיכל פרס (בתמונה הי-תחתונה, משמאל) מהגמדת שלהם. לי-מיכאל וליגאל ארבעה בנים, והם מקווים שהמתכון שהוענק יתגלה כיעיל.

מתכון לעשיית בנות

את בעיותיהם באמצעות המישחק, והוא חזר למתכונתו ההיתולית המקורית. "זוהי הפעם הראשונה שהמישחק בי-גמדים נוסה בקיבוץ אלונים", סיפר מזכיר-המשק יעקובה כהן. "קדם למישחק שבוע שלם, שבו פירסמנו את כללי המישחק וניסינו למשוך אליו את תשומת-ליבם של חברי המשק".

"זה ממש מצחיק", סיפר אברהם ליכטי-מן בן ה-60. "ביום השלישי, בשעה שש בערב, הופיע בביתנו שליח והודיע לנו שעלינו להתייצב בבריכת הקיבוץ בעוד כחצי שעה. הגמד, שלכם מומין אותכם לבילוי מקורי, הוא אמר לנו בארשת חשיבות והסתלק". כשהגיעו אברהם ואשתו לבריכה, מצאו

הכתעה מכין הרכו החתיך של הקיבוץ לרווקות המשק. הוא מתכוון להסיען בעגלה שקישט במיוחד.

הענק הנרגש את הקופסה, יצאה ממנה, לאכזבתו הרבה, תרנגולת חיה, שהחלה להסתובב על-פני כל השולחנות בחדר-האוכל, בקירקורים צורמי אוזניים, לקול צחוקם העז של החברים.

"היה זה שבוע בלתי שיגרתני", סיכם הרכו עידו תדמור. "מישחקי הגמדים וי-הענקים תרמו למוראל גבוה ולאווירה מיוחדת בקיבוץ. הם הוציאו אותנו מי-שיגרת העבודה, והשרו אווירה היתולית על הכל. מיספר לא מבוטל של כישירוונות רעננים נתגלו בין הגמדים שלנו, ושיירי-האהבה שנכתבו במהלך השבוע לא היו מביישים אפילו את ביאליק או את דקאי-מרון".

גולת הכותרת של המישחק היתה הי-מסיבה שנערכה בסוף-השבוע. במהלכה הוסר הלוח מעל פני הגמדים המיסתוריים, וכל חבר משק גילה מי היה הגמד שלו.

באלונים מספרים, שיש כאלה שהמישחק-כה מצא חן בעיניהם עד שהחליטו להמ-שיך בו — חלקם כגמדים, חלקם כענקים.